

như nấm. Sở Hàng Hà và trường Thi Lái Xe của Bộ C.C. cũ đã được đập phá và thay vào đó một ngôi building nguy nga đồ sộ mạ vàng chục tầng lầu đã được xây cất và khánh thành, khách sạn New World xây ở khu đất lúc trước là ga hỏa xa Saigon. Đường Phạm Ngũ Lão gần ga Saigon cũ thì bây giờ là chỗ tập trung của Tây Ba-Lô và khách sạn bình dân cho đám đó. Chợ Bến Thành nghe nói cũng sắp đập và xây lại mới hơn và có lầu nhưng mặt tiền vẫn giữ như cũ, chắc là học theo renovation policy của Singapore. TP cũng sẽ có thêm một xa lộ vòng đai chạy ở bên phía Tân Thuận và hình như công tác đã bắt đầu. Xa lộ SGN-BH cũng đang được nâng cấp. Con lươn bê-tông chia hai chiều xa lộ đang được nâng cao và một vài khúc đã được tráng nhựa nóng nhưng mặt đường không được bằng phẳng như RMK-BRJ làm lúc xưa. Nếu các anh về đây thì bảo đảm là các anh không thể nào nhận được các khu như Ngã Ba Ông Tạ, Ngã Bảy Chợ Lớn và đường đi về Miền Tây. Các anh có còn nhớ ăn cua ở quán Đồng Quê hoặc Bình Điền không? Máy tiệm đó nghe nói bây giờ vẫn còn, Mô Phật tui ăn chay nên không còn đi đến các nơi đó nữa, nhưng khó mà tìm ra các quán ấy vì nhà cửa xây lom lốp khó mà nhận diện. Đường Trường Minh Ký cũ hướng đi Nhà Thờ Ba Chuông bây giờ đông nghẹt cả người, đến giờ cao điểm, đứng trên cầu Trường Minh Giảng mà nhìn thì chỉ thấy đầu đèn chứ không còn thấy nhựa đèn của đường. Khu Hàng Xanh hướng đi và về cư xá Thanh Da cũng đèn nghẹt cả người. Xe tải sắp lớp ở xa lộ để chờ đến giờ được phép vào Thành Phố vào lúc 7 giờ tối. Mai mốt đây thêm xe hơi thì chắc các đường sá ở TP sẽ trở thành bãi đậu xe khổng lồ. Ô nhiễm không khí đến mức độ trầm trọng và các anh nếu có về đây thì sẽ thấy phần lớn các cô đi xe Honda đều thuộc phái vỏ Ninja vì cô nào cũng mang mặt nạ lọc khói xe và bụi đường! Các cô còn mặc áo đầm cự tay nhưng mang gant dài che hết cả cánh tay nón nà để cho nắng khỏi ăn đèn tay. Nữ học sinh các trường trung học bây giờ đã được "khuyến khích" mặt đồng phục trắng, áo quần trắng toát trông vừa ngây thơ vừa quyến rũ. Bảo đảm anh sẽ té mắt luôn vì "áo em trắng quá trong như gương và quần em mỏng quá thấy mà thèm" (nhái thơ Xuân Diệu). Cái thằng trời đánh thánh đâm Kh. còn rủ ông xã của tui đi uống "bia ôm" cho biết sự đời. Mô Phật "tội lỗi! tội lỗi!" nhưng mà rồi cũng phải để cho hấn kéo ảnh đi và khi về cả hai đều cho chó ăn chè, báo hại tui phải nấu cháo đậu xanh cho mấy người đó nhả rượu. Hấn lè nhẹ nói là Việt Kiều chi địa không lại cái đám bản xứ. Bia thì đem ra từng

kết và các em thơm như múi mít cứ khui liên tục lon này qua lon khác vì các em ăn chia mà!. Bia ôm chỗ nào cũng có nhưng hiện nay các nơi trá hình cũng bị bố ráp dữ lắm với lại AIDS đang lộng hành nên các anh đừng ẩu tả mà mang họa. Ông xã tui, tên quí sứ cám dỗ và hai người bạn nữa làm sạch một kết, tay ôm tay uống la hét um sùm nhưng nhìn bên cạnh thì cũng bốn chú bản xứ mà hai kết đã được ôm đi kéo vào. Tên VK ra về chi trăm đô, kể luôn cả tiền pourboire cho các em chịu ôm, lắc đầu, chào thua các ông bạn lô-canhh. Tui còn nghe người ta nói có các món café ôm, café vườn, ăn ôm không cần phải gấp món ăn, ôi thôi tùng lum nhưng tui là phận đàn bà và lại tu hành thì đâu có để ý đến mấy cái quí sứ đó, còn ông xã tui thì hiền khô biết cái chi đâu! Tôi lỗi! tôi lỗi! Thôi các anh về đây thử nếm mùi vậy nhưng mà phải coi chừng AIDS. Nhưng tui nghĩ các anh đều trên lục tuần cả rồi thì chỉ có nhìn chớ còn làm ăn chi được mà sợ "éch" với "nhái" phải không các anh?. Các anh muốn đi xem thi hoa hậu không? Cứ về đây, các cuộc thi rất là hào hứng và các thí sinh đánh gục "5 bàn không gỡ" Người Đẹp Bình Dương lúc xưa.

Chuyện thành phố nói hoài cũng không hết, để tui từ từ tung chưởng cho các anh nghe hoặc ngon hơn nữa thì các anh về đây "thăm dân cho biết sự tình". Về mà rửa mắt chớ ở bên đó cặm cụi đi cày, cuối tuần cắt cổ hoặc đưa các "Chị" đi phố thì còn chi là thú vui cuộc sống nữa!

Khi nào các anh hội họp nhau thì cho tui xin gởi lời thăm hết tất cả. Chóng thật mới ngày nào đó lo học thâu đêm mà chừ đứa nào cũng đầu bạc, trên lục tuần, cháu nội ngoại đầy nhà. Riêng tui thì nội cái dzụ dạy học mấy đứa cháu nội và la hết tụi nó cũng ngất ngưởng.

Thân

KIM HỒN CẢM TÁC

Nửa thế kỷ qua tựa bóng cầu,
Đến nay vẫn vẹn mối tình đầu.
Đàn con khôn lớn nên danh phận,
Lũ cháu quây quần thỏa ước ao.
Hoa nở vườn tâm, tình vẫn đượm.
Trăng lên bến giác, nghĩa còn sâu.
Thăng trầm thế sự, không vươn vấn,
Giới hạnh tu trì, nương tựa nhau.

Vợ chồng Nguyễn Hữu Tuân